

Acta del Consell de Barri de Sagrada Família

Data: 27 de març de 2017
Lloc: Escola Tàbor (menjador escolar)
Hora: 19.00h

Ordre del dia:

- 1.- Mapa escolar al barri de la Sagrada Família i Zona 2 (Dreta Eixam)
- 2.- Turisme al barri de la Sagrada Família
 - 2.1 Implicacions de les polítiques de ciutat al barri
 - 2.2 Què es proposa fer als entorns del Temple
 - 2.3 Espai de proposta ciutadana per fer front a la massificació turística.

Presideixen la Taula:

Sra. Montserrat Ballarín, Regidora del Districte Eixample
Sr. Agustí Colom, Regidor d'Ocupació, Empresa i Turisme
Sr. Màxim López, Gerent del Districte Eixample
Sr. Jordi Matas, Conseller de barri del Districte i moderador

Sr. Jordi Matas

Bona tarda a totes i tots. Benvingudes al Consell de Barri de la Sagrada Família.

Jo soc el Jordi Matas, conseller del barri. Com veieu, falten algunes persones que m'han d'acompanyar, però com que tenim el temps molt ajustat, sabeu que a les 21 h hem de marxar, perquè tinguem temps de parlar de totes les coses de les quals volem parlar, i per deferència a les persones que heu arribar a l'hora, si us sembla bé, ben puntuals, 19.01 h, comencem.

Suposo que heu vist a l'ordre del dia que, bàsicament, tenim dos temes. Un primer tema de mapa escolar aquí al barri. I un segon tema sobre turisme al barri de la Sagrada Família, que l'hem dividit en tres parts, en dues importants, i les dues últimes les enllaçarem perquè tenen a veure una amb l'altra: les implicacions de les polítiques de ciutat, de l'Ajuntament, al nostre barri, i després què fem, quines intervencions es deriven d'aquestes polítiques de ciutat...

Farem aquest primer punt d'implicacions de polítiques de ciutat i un segon sobre què es proposa fer a l'entorn del temple. I aquí enllaçarem amb l'espai de proposta ciutadana per fer front a la massificació turística.

I teníem una prèvia, una demanda del grup de l'Ateneu de la Sagrada Família, que ens faran un comentari sobre algunes activitats que tenen previstes.

Sr. Gerard Muñoz (Ateneu de la Sagrada Família)

Breument.

Soc el Gerard, formo part del grup de veïnes que estem impulsant el projecte de l'ateneu, que com sabeu és un equipament que s'hauria d'inaugurar a finals del 2018.

Ens han donat uns minuts per explicar les següents jornades perquè, com sabeu, ja fa temps que un grup de veïnes i entitats del barri estem començant a pensar com ha de ser aquest ateneu, quines activitats ens agradaria que s'hi fessin, com ens agradaria que s'organitzés, etcètera.

Començo fent un petit resum de les jornades que ja s'han fet. El 5 de novembre es va fer una primera jornada on es va demanar a les entitats, pel que fa als plànols del local que l'Ajuntament ha adquirit, o està en procés d'adquirir, quines propostes de distribució d'aquest espai feien. Gràcies a aquest treball vam poder fer unes propostes de petites modificacions. És un local bastant diàfan i dona bastant de marge.

El que hem fet, també, amb diferents entitats i les veïnes que han anat venint són diferents jornades de treball. En la primera vam parlar de la missió, els valors i els objectius de l'ateneu. En la segona, quins espais de participació i decisió ens agradaria que tingués aquest ateneu. En la tercera, el programa d'activitats. I en la quarta, que és la propera jornada, ens agradaria treballar per saber els recursos amb els quals comptem i saber quines entitats i veïnes volen participar en aquest projecte col·lectiu.

Fins ara, en una primera etapa, ens hem centrat molt a saber què esperaven els veïns, les veïnes i les entitats d'aquest ateneu, i ara es tracta de saber com aquests veïns i veïnes hi volen aportar i crear aquest projecte col·lectiu.

La trobada és l'1 d'abril, a les 10 h del matí, a l'Espai 210, i us convido a venir. És aquest dissabte.

I també hi ha una altra data important, el 29 d'abril, dins les festes majors del nostre barri, de 10 h a 13 h hi ha una jornada de portes obertes del local de l'ateneu, no puc dir de l'ateneu perquè encara no hi haurà res construït, però així ens podem anar fent una idea entre tots i totes de com és aquest espai.

Res més. Per qualsevol dubte que tingueu o si voleu rebre més informació sobre la feina que anem fent, ens envieu un correu i us afegirem a la llista de correu. El correu és: grupateneubarri@gmail.com. Gràcies.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Gerard.

Ara, sense més, passem al primer punt de l'ordre del dia, el mapa escolar.

Aquí tenim la Montse Ballarín, regidora del Districte de l'Eixample, que introduirà el punt i després hi ha una aportació de l'Associació de Veïns de la Sagrada Família.

Sra. Montserrat Ballarín

Molt bona tarda.

Moltíssimes gràcies, Jordi, és un veritable plaer estar al barri de la Sagrada Família i, a més, dins una escola tan emblemàtica com és l'escola Tàbor, i a més a més participar en aquest Consell de Barri on justament el primer dels temes a tractar amb més profunditat, a més de la presentació que ens han fet ara sobre el pla de treball per construir l'ateneu, és parlar sobre educació i sobre el mapa escolar.

Aquest any a l'Eixample crec que hem estat molt afortunats —la fortuna per si mateixa no existeix, és el fruit del treball, la reivindicació i la demanda— perquè aquest any a l'Eixample tindrem tres escoles noves, que això és una súper notícia perquè ens emportem més de la meitat de totes les escoles públiques que es faran a la ciutat de Barcelona. I si no m'equivoco, pel que fa a Catalunya, crec que són 11 les que s'obren i, per tant, és un percentatge importantíssim de l'escola pública que ve al districte de l'Eixample.

Jo voldria centrar-me, d'aquestes tres, en dues que tenen més relació per a aquest barri. Una que anirà a Can Roger, a Roger de Flor-Rosselló, i una altra que anirà a l'entorn de Glòries, al carrer Cartagena. Totes dues tenen com a zona d'influència el barri de la Sagrada Família. La que anirà a Can Roger està orientada a la població de la Dreta de l'Eixample, i la que anirà a l'entorn de Glòries, al carrer Cartagena, va més dirigida al barri de Sagrada Família i de Fort Pienc.

Vull dir que l'escola de Can Roger, encara que va més per a la població de la Dreta de l'Eixample, també afecta la Sagrada Família, no només pels nens que hi puguin accedir dins aquest àmbit d'influència, sinó perquè Can Roger és una aposta molt important per al barri de la Sagrada Família i també l'associació de veïns i veïnes. Jo voldria agrair a totes les persones i entitats que estan desenvolupant aquest magnífic projecte de Can Roger la generositat amb la qual ens van obrir les seves portes quan es va veure que l'únic entorn on es podia situar l'escola era, justament, allí. Intentarem veure com podem acabar de treballar amb ells aquest projecte.

I també hi ha un segon aspecte, una derivada de la situació de l'escola, que és veure on ubicarem la residència de gent gran, que era justament l'espai que hi havia d'haver a Can Roger. L'espai de Can Roger s'havia alliberat per construir una residència de gent gran que mai s'ha arribat a construir, i mentrestant va tenir lloc el Pla buits i aquest projecte de menjador social i altres activitats lligades a Can Roger. Ara el gran repte és veure, si situem allí l'escola, com podem trobar un espai per aconseguir que aquesta residència continuï

tenint-hi un espai i, a més a més, continuar lluitant perquè sigui una realitat al més aviat possible.

Per fer-ho estem treballant amb quatre parcel·les que hem afectat, hem fet una suspensió de llicències a quatre parcel·les que ara per ara són uns equipaments privats. Hem fet una suspensió de llicències amb la idea que en un termini d'un any puguem estudiar quins d'aquests equipaments privats poden passar a ser públics i donar resposta a les demandes d'equipaments públics que té aquest barri. Un d'ells és el famós solar d'Aigües de Barcelona, que el coneixeu bé, i seria un dels que segurament prioritzarem per obtenir aquest espai. També és cert que hi ha tres altres espais que estan dins de l'illa Myrurgia que ara per ara tenim en suspensió de llicències i estem estudiant si poden ser adquirits per l'Ajuntament per fer-hi equipament públic.

Tampoc no vull generar falses expectatives. Pel que fa a aquests deu solars o espais en els quals s'han suspès les llicències al districte de l'Eixample, és per estudiar si es poden adquirir. Res ens agradaria més que poder obtenir aquests deu espais, però ara anirem prioritzant, veient com estan les possibilitats, quins preus tenen, quins recursos tenim, com van les negociacions, i veure finalment com queda. Però, en tot cas, sí que voldria deixar palès que per a nosaltres obtenir un espai on pugui anar aquesta residència és la prioritat subratllada.

Bàsicament és això. Aquestes dues escoles que estaran dins de l'àmbit d'influència de la Sagrada Família és la part important del mapa escolar que volíem presentar. De fet, una és de tres línies i, per tant, estem parlant de cinc línies. Can Roger és una escola que tindrà dues línies i, per tant, serà per a 50 nens, i l'altra de moment tindrà tres línies, que són 75 famílies. Per tant, estem parlant de 125 nens i nenes que tindran una escolarització pública en aquest entorn. Estem molt contents i contentes.

Aquesta és la presentació del punt del mapa escolar.

Sr. Jordi Matas

Ara l'Associació de Veïns i després obrirem un torn de paraules.

Sr. Joan Itxaso

Bona tarda a tothom.

Des de l'Associació de Veïns, quan ens van plantejar el tema d'utilitzar l'espai de Can Roger com una possible escola pública, inicialment vam tenir alguns dubtes, però de seguida vam veure que era un tema per al qual s'havia d'obrir pas. El que passa és que nosaltres vam posar dues condicions, entre cometes, a l'Ajuntament, dos deures morals i no morals. Per una banda, que es donés sortida a tots els col·lectius que hi havia allí, especialment a la gent que utilitza el menjador social i, per altra banda, que l'Ajuntament tingués clar que la nostra reivindicació de fa gairebé 17 anys que la residència-centre de dia que havia d'anar a Rosselló-Roger de Flor havia de tenir un lloc alternatiu. Això ja va ser una mica previ al fet que l'Ajuntament anunciés el que ha dit la regidora dels solars de l'Eixample, i fins i tot li vam dir que pensàvem que aquest solar per a la residència-centre de dia per a la gent gran havia

de ser, i entenem que ha de ser, a l'illa de les Aigües del carrer Mallorca, entre Lepant i Marina.

Aquest és un compromís que nosaltres mantenim, burxarem, hi estarem a sobre, i l'únic que exigim, o exigirem, és que el que ha dit al final la regidora: que d'aquests solars que han estat afectats, la prioritat sigui la residència, i després, coneixent una mica els locals, les condicions i els possibles preus, crec que és clar que ha d'anar a l'illa de les Aigües, que a més a més podria tenir més equipament per al barri, perquè allí hi cap més que una residència. Gràcies.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

Doncs ara, si de cas, obriríem un torn de paraules. Intentem que siguin com a màxim de 3 minuts, si n'hi ha algun, si no, dediquem una mica més de temps a parlar de turisme.

Hi ha alguna paraula?

Digueu el vostre nom.

Sra. Norfa

Hola, me llamo Norfa.

Nosotros llevamos aquí, en este colegio —lo digo porque mis hijos han venido, bueno, uno de ellos todavía sigue viniendo—, y nos preguntábamos cuándo íbamos a tener un instituto nuevo. No se ha hablado nada del Angeleta Ferrer, y es un tema de hace muchos años. Ahora me preguntaba, sobre estos nuevos colegios de los que hablaban, cuánto tiempo tardarán en ejecutarse y poder dar solución a la falta de escuela pública en esta zona. Gracias.

Sr. Jordi Matas

Les escoles entren en funcionament a partir del setembre. Són escoles que de moment obren en ubicacions provisionals, són escoles modulars, la de Can Roger i la de Cartagena. Sí que estem treballant en una ubicació definitiva, i sabeu que l'Ajuntament té la part de responsabilitzar-se d'oferir el sol per a les escoles i els instituts, per als centres educatius, i en canvi és la Generalitat la que els construeix. Per tant, el compromís per part de l'Ajuntament és tenir al més aviat possible el solar definitiu on pugui anar tant... De fet l'Angeleta Ferrer ja està reservat i, per tant, només falta que la Generalitat comenci a posar un calendari sobre la taula, que a dia d'avui no tenim. Sí que tenim el compromís que entre les quatre prioritats pel que fa als instituts de la ciutat hi ha l'Angeleta Ferrer i, per tant, estan dient que per al curs 2019 o 2020, a més a més calculen la sortida dels alumnes d'Encants i totes aquestes noves escoles que entren... He perdut el fil conductor.

Pel que fa a l'escola definitiva de Cartagena, s'està treballant perquè pugui anar al mateix solar que l'Angeleta Ferrer. Si us hi fixeu, en la suspensió de llicències un dels solars afectats és en aquesta mateixa illa de cases i, per tant, el Consorci considera que hi podria cabre una escola i l'institut. Però encara no hi ha calendaris d'execució, s'està planificant com aconseguir el sòl per poder fer l'escola.

I pel que fa a la de la Dreta de l'Eixample, la Dreta de l'Eixample sempre és un lloc complicat on aconseguir solars, l'escola modular que s'inicia a Can Roger és provisional però permet l'escolarització dels nou cursos que demana una escola des de P3 fins a sisè de primària.

Sr. Lluís Sala

Hola, bona tarda.

Em dic Lluís Sala i voldria saber, pel que fa a Can Roger i el menjador social, ja que voleu construir uns equipaments per a aquesta escola, on s'ubicarà aquesta gent que cada dia va a dinar allà, on els posareu. Em podríeu contestar, si us plau? Perquè ha costat molt que es construís aquest menjador social, i pel que veig, aquí no es parla d'on anirà aquesta pobra gent a dinar cada dia. Gràcies.

Sra. Montserrat Ballarín

De moment tenim uns mesos per davant per veure quina és la solució. Això ho hem de parlar amb les associacions de Can Roger, però la preocupació que ens van manifestar des del primer moment, quan parlava de la seva generositat, és que no pensaven en ells mateixos ni en continuar moltes coses, sinó que hi hagués una solució per a totes les persones que són usuaris i usuàries d'aquest menjador social. Ho treballarem, però el que és clar és que els de Can Roger tenen claríssim que aquesta és la prioritat i no deixaran el projecte fins que no trobem una viabilitat per donar solució a totes aquestes persones. Encara no podem dir aquí o allà, però continuaran tenint menjador social.

Sr. Jordi Matas

És a dir, hi ha una part dels usuaris de Can Roger que mengen directament dins de Can Roger, però hi ha una altra part que s'emporta el menjar per cuinar a casa. Entre la xarxa d'entitats que donen menjar al barri i els menjadors socials que tenen places, s'ha de treballar un pla, que era una de les demandes que va fer l'Associació de Veïns, que era trobar un lloc per a tota aquesta gent que està fent servir aquest servei perquè no es quedessin d'avui per demà sense dinar.

Sra. Montserrat Ballarín

Nosaltres ho garantirem, això. Treballarem de la seva mà perquè no pot ser d'altra manera. De fet, va ser la primera condició per posar-hi l'escola, trobar una solució. No podíem desvestir un sant per vestir-ne un altre.

No sé si hi ha més intervencions?

Sr. Jordi Matas

Si no hi ha més intervencions sobre aquest punt, passem al punt següent, sobre turisme al barri de la Sagrada Família.

Sra. Montserrat Ballarín

Avui tenim la sort de tenir el vostre exregidor i company meu, i regidor de Turisme, per tractar aquest tema. Vull agrair-li molt sincerament que ens hagi volgut acompanyar perquè el tema del turisme a la Sagrada Família, a l'hora de fer tot el Pla estratègic de turisme, em consta que ha estat molt present.

Simplement faré una petita introducció sobre aquest tema. El Jordi em sembla que ja ha explicat que faríem una contextualització general a escala de ciutat d'aspectes més generals de turisme i després baixariem al cas concret de la Sagrada Família, però sí que m'agradaria explicar que, com vostès saben, fa molt de temps que s'està treballant el tema del turisme a l'entorn de Sagrada Família. S'està abordant, per part dels veïns, conjuntament també amb el Districte. I s'han fet moltes coses, però avui quan estàvem preparant aquesta intervenció, dèiem que s'han fet moltes coses però com més coses es fan, com que el turisme creix tan ràpid, les respostes que es van fent semblen insuficients. No ha parat de créixer el turisme en els darrers anys, i no és que quedin esborrades o aigualides les intervencions que s'han fet, però el cert és que continua augmentant i són necessàries noves intervencions.

Per tant, hi ha moltes actuacions que estaven previstes a la Sagrada Família dins el pla d'actuació, que eren responsabilitat del Districte, moltes d'elles s'han executat, però ara penso que estem en un moment de fer un pas més, buscar actuacions que siguin més àmplies, que siguin més ambiciosos, que siguin més estructurals també, que puguin ser més a llarg termini i implicar també altres àrees de l'Ajuntament. En aquest sentit, el Pla estratègic de turisme preveu els espais de gran afluència, i la Sagrada Família és un d'aquests espais especials on ha d'aterrar el Pla estratègic de turisme de la ciutat i també el Pla de mobilitat turística.

Per tant, nosaltres com a Districte en aquests moments estem treballant de la mà de l'Àrea de Turisme, que porta el regidor Colom, però també de l'Àrea d'Ecologia Urbana i de Mobilitat perquè és bàsic per poder abordar tot el fenomen dels entorns de la Sagrada Família. Suposo que ja saben, perquè fa poc temps que va sortir publicat, que Ecologia Urbana va impulsar la creació d'una comissió tècnica amb el Temple per començar a parlar sobre la llicència de les obres del temple, que saben que disposa de llicències parcials, però no s'ha fet mai un abordatge del que ha de ser la llicència de tot el projecte de la Sagrada

Família. De totes maneres, el Temple també ha mostrat la seva predisposició a començar a parlar d'aquest tema.

És evident, i molts de vostès hi han estat treballant durant molt de temps en el Pla d'actuació de la Sagrada Família, que totes les actuacions sobre el turisme al voltant de la Sagrada Família es poden treballar des del Districte, des de les àrees, des de Turisme, des d'Ecologia Urbana i Mobilitat, però és imprescindible que també tinguem la complicitat del Temple i, per tant, també estem treballant amb ells perquè sense el Temple és evident que no seria viable cap solució.

Per tant, això simplement és per situar-nos en quin moment estem ara, i atenent aquesta contextualització, hem convidat el regidor Agustí Colom perquè ens expliqui el Pla estratègic de turisme, quin sentit té i com s'han de traduir les propostes concretes que hi ha dins el Pla estratègic de turisme quan aterrin aquí, a la Sagrada Família.

Sense més preàmbuls, passo la paraula a l'Agustí.

Sr. Agustí Colom

Primer de tot, bona tarda.

Gràcies, Montse, perquè em permeteu poder-me retrobar amb els amics i amigues del barri. Vaig ràpid, perquè crec que és millor poder respondre preguntes o inquietuds.

El Pla estratègic de turisme 2020 aquest divendres el portem al Plenari com a mesura de govern. És el final d'un treball col·lectiu que s'ha fet durant tots aquests mesos. El vam començar el juliol del 2015 i avui ja estem a la fase final.

El Pla estratègic bàsicament té tres idees. Una és que és necessari governar el turisme i, per tant, la promoció forma part d'aquesta governança del turisme, està alineada, però la idea és que avui, ja ho deia la Montse, estem dins un fenomen de turisme de masses i hem de veure com gestionem aquest turisme. La segona gran idea és com s'alineen les polítiques turístiques, que estan en el marc del que denominem turisme sostenible i responsable. L'Ajuntament de Barcelona fa uns quants anys que s'ha anat comprometent, en l'àmbit de Nacions Unides i altres acreditacions, que com a destinació possibilitarà que el turisme sigui sostenible i responsable. I el repte que planteja aquest pla estratègic és com aquestes grans idees les aterrem en accions concretes, com es plasma això. I el tercer aspecte és que el turisme com a activitat econòmica és una activitat que genera riquesa, genera ocupació, però també genera externalitats, genera impactes i, per tant, hem de reequilibrar-ho, hem de veure com som capaços que aquests beneficis que genera el turisme irradien la ciutat i tenim un retorn social d'aquesta activitat.

Des del punt de vista de propostes, pel que fa a les que són significatives per a la Sagrada Família, n'assenyalaré quatre que ja estan en marxa. Nosaltres no hem esperat a tenir el Pla estratègic per començar a treballar, ja hem començat a treballar. I finalment, n'assenyalaré una, la cinquena, que és una proposta que hi ha.

De les quatre propostes, la primera és el PEUAT. Vam reconèixer que Barcelona en termes d'impacte turístic no és homogènia, hi ha tres zones: una molt saturada, una saturada...

Sagrada Família està dins aquesta concepció de saturació i, per tant, no hi pot haver nous allotjaments sense que hi hagi una renúncia d'alguna llicència. Per tant, el nombre de llicències està determinat i només podrà créixer a partir de la transformació de llicències prèviament existents.

A l'Eixample en general i a la Sagrada Família en concret, i a altres zones de la ciutat, tenim un problema important amb els pisos turístics il·legals. Per tant, hem fet un pla de xoc contra els pisos turístics il·legals que ja ha començat a donar els seus fruits, ja se n'han tancat alguns, pocs inicialment, perquè el pla de xoc va començar l'estiu passat, però cada mes van entrant nous pisos turístics. Tenim 3.000 expedients oberts i mes rere mes van caient pisos que es van tancant, es van precintant, entren multes i sancions, i estem treballant amb les plataformes en això. De les 13 plataformes grans que existien a la ciutat de Barcelona que publiciten pisos turístics, 12 ja s'han avingut a no publicar-ne cap d'il·legal, i l'única que ens queda és Aribnb, que és la gran, però ja la tenim aïllada i hi estem treballant perquè se sumi a aquest procés.

Un tercer aspecte, el Consell de Turisme i Ciutat. Creiem que el turisme ens afecta a tots, és un tema de ciutat, la ciutat té turistes i, per tant, tots hem de poder parlar del turisme. N'han de poder parlar les empreses, els empresaris, els hotelers, però també les entitats veïnals, també les entitat mediambientals, culturals, els sindicats, els experts i els tècnics de l'Ajuntament. Per tant, vam crear el Consell de Turisme i Ciutat, que ja funciona, en el qual es troben tot aquest conjunt d'entitats per poder parlar en situació d'igualtat sobre el turisme. I l'Associació de Veïns de Sagrada Família és membre del Consell General i, per tant, té veu per poder parlar, debatre i arribar a acords.

Un dels temes que apareix al Pla estratègic, abans ho mencionava la Montse Ballarín, i va lligat a la idea que hi ha darrere del PEUAT. La idea que Barcelona no és homogènia. Hi ha espais on hi ha una gran aflluència turística i, per tant, hem de treballar, més enllà de les propostes generals, actuacions concretes segons els espais. Hem definit espais de gran aflluència, i ja estem treballant en dos espais a mode de prova pilot per veure com ho gestionem. Es tracta de fer mesures concretes dins de cada un d'aquests espais. Els dos espais pilots són la Barceloneta i la Sagrada Família. La idea és que en aquests espais, des de la Regidoria de Turisme i altres regidories de l'Ajuntament, des del Districte, des de les entitats veïnals i els operadors, puguem trobar solucions concretes a problemes que hi hagi en cada una d'aquestes zones, i poder fer un salt qualitatiu respecte a les mesures que s'havien anant implementant a la Sagrada Família, que podríem dir que eren petites solucions, i avui tots som conscients que necessitem abordar el problema més de fons i abordar-lo de forma més àmplia.

I finalment, tenim plantejat un pla de mobilitat turística, però aquest encara no l'hem desenvolupat, està en fase prèvia, i ens ajudarà a donar solucions als temes de mobilitat.

No sé com vaig de temps.

Sr. Jordi Matas

Portes 6 minuts.

Sr. Agustí Colom

Doncs acabo aquí i me'n reservo 4 per poder respondre després.

Sr. Jordi Matas

L'hem previst, el temps de les respostes.

Si us sembla, ara faríem dos tornos de nou minuts d'intervencions i tres de resposta, i després la proposta era que l'Associació de Veïns pogués fer la seva intervenció quan entrem en el tema de què fer en els entorns del temple en concret. Ho prefereixes fer ara i després ja ho fonem tot? Doncs em sembla bé.

Sr. Joan Itxaso

Nosaltres, des de l'Associació, veiem que en el moment en què estem ara, els dos últims anys s'ha produït un salt qualitatiu i quantitatiu important a l'entorn de la Sagrada Família. Una situació que pensàvem que era més gestionable amb mesures com les que s'han dit, i podia donar uns certs resultats, perquè eren mesures lògiques i necessàries, encara són incompletes, però ens hem trobat —ja s'ha dit, però hi vull insistir— que l'allau d'un creixement de més d'un 40% els dos últims anys les ha deixat, no diré en paper mullat, però sí que el turisme s'ho ha menjat tot. Hem obert una mena d'autovies perquè turistes i veïns poguessin gaudir més de l'espai públic, però els que se n'han aprofitat han estat, al final, els senyors del Temple.

En l'exposició que hem fet fem una petita anàlisi. Estem a la ciutat de Barcelona, que té 1.600.000 habitants en km². La renda disponible per habitant és 100, que venen a ser gairebé 20.000 euros, 19.775 euros de mitjana. La ciutat té 32 milions de visitants, quan diem visitants parlem de turistes i de gent que ve a Barcelona, que normalment fan estades d'un dia o dos com a molt. Més o menys la meitat són turistes i la meitat són visitants. És un tema que cal tenir present perquè quan llegim «venen tants turistes», no, tants turistes i tants visitants.

A la Sagrada Família ho hem viscut, ha tingut un creixement continu a partir de les Olimpíades. Durant els anys 2000 es va situar ja com un fenomen clarament d'inici de la massificació, i la massificació comença a partir de la visita del Papa, l'any 2010. Ens trobem amb aquest fenomen i amb la visita del Papa es consolida un nombre de visitants de 3,2 o 3,3 milions de visitants. Com sabeu, als entorns del temple actualment venen uns 14 milions de persones —ja farem un comentari després sobre les dades—, dels quals aproximadament 4,5 —són xifres del Temple— entren al temple.

La Sagrada Família està en una zona, que és el districte de l'Eixample, que com sabeu és el districte més cèntric i més poblat de la ciutat. Té 264.000 habitants, aproximadament. Una

extensió de 7,4 km². I una renda disponible del conjunt del districte de 116. Dels 19.900 de la ciutat, estem parlant gairebé de 23.000 al districte de l'Eixample. Com sabeu, el districte de l'Eixample atresora una gran part del patrimoni històric i monumental de la ciutat, i junt amb Ciutat Vella, és el districte on es concentren més allotjaments turístics. A la Dreta de l'Eixample la cosa ja és totalment insostenible, i una zona on estan creixent molt i n'hi ha molts d'il·legals és la Sagrada Família.

Finalment, tenim el barri de la Sagrada Família, amb 51.000 habitants. Hem anat perdent població. Una renda disponible del 92%, és a dir, per sota de la mitjana de la ciutat i del districte. Dues característiques: un trànsit molt intens i alta contaminació. I, lògicament, tenim el monument més visitat de tot l'Estat, amb 14 milions de visitants i 4,5 que entren al temple.

És curiós, però tot això es concentra en una zona que és com una T, en un espai d'unes 10-12 hectàrees es concentren 14 milions de turistes, formada aquesta T pels carrers Mallorca, Provença, Sicília i Lepant pels extrems, i es prolonga a Sardenya i Marina pel tema dels autocars turístics.

Ara, ràpidament, vam fer unes ràtios per veure l'efecte de la massificació. Si agafem Barcelona, a Barcelona venen 20 turistes per cada habitant de Barcelona —és a dir, 20 x 1.600.000 més o menys són 32 milions. Al barri en venen 275, més de 10 vegades més. Si ho mesurem per superfície, els turistes que venen a Barcelona són 317.000 per km², i al barri són 12.728.000 per km². Si mirem l'entorn que hem dit, la T, són 14 milions, que vol dir 38.800 de mitjana al dia, que són 4.000 per hora. Però, és clar, existeix l'estacionalitat, de manera que en temporada alta i en hora punta, fent uns càlculs sobre la superfície que hem dit abans, que són 10.500 m² de superfície de trànsit de persones, fa una mitjana de dos turistes per m². Si a això hi afegim que el veïnatge que hi viu surt i fa tres o quatre sortides, això vol dir que l'ocupació de veí per metre quadrat seria d'1, i que hi ha moments en temporada alta i hores punta que hi ha 3 persones per m². Inclús en alguns casos, en les zones de més concentració, encara n'hi ha més.

El fet que ara hagi començat a funcionar a través d'uns sensors, el que en diuen el *big data*, una immensa base de dades que estudia moltes variables, i que pot ajustar molt més aquests números, perquè aquestes són xifres estàtiques i el moviment de les persones és dinàmic, però estem parlant d'un problema molt greu.

Zones crítiques: les sortides del metro, els accessos i sortides del temple, Marina i Sardenya pel trànsit, el costat mar del carrer Mallorca. Aquestes són les zones on molts veïns no poden ni entrar ni sortir de casa.

Què hem fet? Pel que fa a les mesures pal·liatives, n'hi va haver unes primeres, del 2011 al 2015, que van ser trasllat d'autocars, ampliació de voreres, només les que donaven al temple, i es va iniciar la informatització i l'estudi —perquè em sembla que l'entrada en vigor va ser una mica després— de les cues dins del temple. És una batalla força significativa perquè nosaltres, des de l'any 2001, estàvem reivindicant que fossin dins, el Temple es va malacostumar fins que els van pressionar una mica més, i curiosament s'ha demostrat que es podia fer perfectament i amb pocs diners.

A partir del 2015 fem tot el tema de neteja de voreres de Marina i Sardenya, la prova pilot de pacificació de Marina, que els diumenges i festius és per a vianants, es fa el carril bici, els agents cívics, i la zona singular de terrasses que de moment és una prova pilot i encara no

s'ha aprovat perquè no sé què passa a la Sagrada Família, perquè les zones singulars van passant totes però la de la Sagrada Família no s'aprova mai.

A més d'això, tots els impactes negatius de les zones turístiques els tenim aquí, i en alguns casos incrementats. En tenim un de molt específic, de cara a un futur no massa llunyà, que és el Pla general metropolità, que com sabeu podria afectar bastantes famílies que estan sota del temple. Nosaltres entenem que aquest projecte no s'ha de portar a terme i s'ha de modificar en un altre sentit.

El problema de la mobilitat i el trànsit. La desaparició del comerç i substitució per botigues de *souvenirs* i bars de menjar ràpid. Proliferació d'habitatges d'ús turístic, molts il·legals. Increment del preu de l'habitatge i dels locals, de manera que molta gent en aquests moments ja no pot pagar i els voltors han arribat i estan fent de les seves, pel que fa al tema dels lloguers. Això està provocant una gentrificació, és a dir, una sortida dels veïns perquè no poden viure en aquest barri, i en el cas dels joves també, i els substitueixen gent que ve de fora, que inverteix, etcètera. Això suposa un deteriorament de la convivència i pèrdua d'identitat del barri. Hem de dir que fins ara la manca d'inversions al barri ha estat vergonyosa, fins fa un any.

Finalment, centrem una mica els problemes fonamentals, el moll de l'os. Primer, s'ha de limitar l'entrada de turistes al temple. No pot ser que entrin a saco, sense importar quants, el Temple diu que el que passa a fora no li interessa, però és clar que hi ha vasos comunicants entre la gent que ve a fora i la que hi entra. La primera cosa que hauria de fer el Temple és no vendre entrades a les taquilles, perquè encara en ven un 20% i això fa un efecte crida. Limitar visitants en hores puntes i mesures desincentivadores per accedir-hi. Això és una mica de cara als 14 milions dels quals parlem, que no pot ser. El Temple ha d'adquirir un compromís de transparència, responsabilitat i compliment de la legalitat i de la seva corresponsabilitat fins i tot econòmica.

Hi ha d'haver un canvi substancial de la mobilitat, sobretot dels autocars i mesures al metro, o d'ampliació o de contenció.

I han de continuar les millores organitzatives, però nosaltres aquí diem una cosa. Si fem millores organitzatives però no hi ha un compromís de tots els agents que intervenim o que estem afectats per l'entorn, si és perquè vinguin més turistes, nosaltres no donarem suport a aquestes mesures. Dit així de clar i català. Pensem que els grups de guies s'han de partir, i això no depèn del que he dit ara, però altres mesures sí que han d'anar vinculades al fet que el Temple participi i es corresponsabilitzi de tota la tasca que s'està fent per intentar fer compatible una cosa que nosaltres sempre hem defensat, que és que el turisme sigui compatible amb la convivència veïnal. Gràcies.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Joan.

Haviem previst que poguéssim tenir un primer torn d'intervencions pel que fa a l'àmbit de ciutat i després entréssim al detall del barri però si voleu, com que ja hem entrat en matèria amb el Joan, molts dels temes que ha plantejat el Joan són temes que ja s'han plantejat a la taula del Pla d'acció de la Sagrada Família, on participen diferents àrees de l'Ajuntament i

també l'Associació de Veïns, els veïns afectats pel temple del carrer Mallorca i les associacions comercials de l'entorn immediat del temple.

Com bé deia el Joan, tenim pendents algunes d'aquestes mesures, i després també teníem alguns temes que s'estan treballant.

L'ordenació singular de terrasses, que com bé diu portem molt temps amb aprovació inicial. L'estiu passat es va fer una prova pilot i ara, les properes setmanes, es passarà per comissió de govern i, per tant, l'hauríem de tenir operativa quan entrem en plena temporada.

Després, hi ha tot el tema, com bé ha comentat la Montse, que té a veure amb la capacitat de càrrega del temple, tant interior com exterior, que això es deriva de la llicència d'obres majors. Per tenir una llicència d'obres majors es necessita fer un pla especial, un munt de terminologia de l'Ajuntament. Bàsicament, al final, el Temple el que ha de fer, un dels primer requisits, és fer un estudi de mobilitat generada, és a dir, la seva activitat, l'activitat per la qual demana llicències, quina és la mobilitat que genera, tant dins del temple com en el seu entorn. I aquest és un dels primers requisits que entronca amb la demanda d'establir la capacitat de càrrega de l'interior i de l'exterior, i que també entra a delimitar quines llicències necessita per operar el temple des d'aquesta obertura de portes després de la inauguració amb el Papa, perquè inicialment durant un segle al temple no s'hi entrava, només era accessible la cripta del carrer Provença, però al temple no s'hi podia entrar. Per tant, el temple ha estat oferint façana durant un segle, i ara des de fa uns anys s'hi pot entrar i, per tant, ha canviat l'activitat que es fa en el temple. Per tant, tot això és el que està en revisió en aquesta comissió.

Pel que fa al tema de guies, s'està treballant en una guia de bones pràctiques per a guies i també la possibilitat de lligar-ho amb un requeriment de qualitat dels guies de l'entorn que, per tant, tenen incorporades una sèrie de normes de convivència perquè, a part de venir a ensenyar la Sagrada Família, això no és un parc temàtic, sinó que hi ha veïns que viuen just davant de la Sagrada Família i uns altres que viuen a mig carrer, i els altres a un carrer i mig. Per tant, aquesta gent ha de ser sensible amb la vida que hi ha a l'entorn del monument que venen a ensenyar.

Després hi ha tot el tema de la dinamització del carrer Marina. Hem de veure, entre totes, com ho tirem endavant. Es va fer per a vianants el carrer Marina durant els diumenges i festius, però aquest pas es va fer per omplir-lo d'activitats que poguessin beneficiar les veïnes i veïns del barri, no només perquè tinguessin més perspectiva des de la vorera del temple a l'hora de fer la foto. I animo tant l'Associació de Veïns com la coordinadora d'entitats que, entre totes, assumim això. Des del Districte hi ha recursos per poder dotar això d'activitats veïnals. Per tant, augmentar aquest espai a l'entorn del temple.

Un altre dels temes sobre els quals sí que s'han demanat informes i que s'està veient com s'ha d'aplicar, i això en un dels grups de treball que tenim amb els operadors també ho hem posat sobre la taula, és la reducció dels grups que es passegen pels entorns de la Sagrada Família, entorn de 25 o 30 persones. És el nombre de grups que té la Sagrada Família per entrar dins del temple. Per tant, no és que s'estigui demanant res, sinó que el fet de treballar amb grups més petits ens permet millorar el flux de la gent, dels 14 milions de persones que es passegen pels voltants sense entrar, o dels 18 i escaig que s'hi passegen, i alguns entren i altres no. És un altre tema, però aquest tema encara no està madur, és un tema que està sobre la taula. Després, la implicació de més agents cívics. Això per contribuir també a

aquesta millora de fluxos, i el que jo sí que portaria avui aquí és que des de l'equip de govern sí que veiem que el Pla d'acció ha fet tota una tasca de posar per escrit tota una sèrie de millores que s'han anat duent a terme. I com deia la Montse, ara ens cal fer un pas més endavant i, en aquest sentit, dèiem, i si aquí es valida ho podem tirar endavant, la possibilitat d'incorporar, dins d'aquest Pla d'acció, tant el Temple com els operadors perquè tinguem una mateixa taula on cadascú es pugui corresponsabilitzar d'allò que afecta la seva activitat. Aquí és veritat que el Temple sempre ha format part d'aquesta taula i no hi ha participat físicament. Per tant, és un intent perquè tothom pugui seure a la mateixa taula per prendre aquestes mesures de corresponsabilitat.

I una altra cosa que s'està treballant, però aquesta sí que és veritat que està més verda, i que per aquest estiu segur que no la tenim, és el que podríem anomenar un pla de contingència, què fer quan la massificació d'aquell entorn realment arriba a uns límits, on s'haurien d'establir uns indicadors, que poden ser la saturació dels pàrquings d'autocars, el nombre d'entrades que preveu el Temple que tindrà venudes, l'ocupació de l'espai públic, el nombre de gent que entra o surt de les entrades de metro. És a dir, igual que passa amb el Piromusical, o quan per Nadal es considera que el centre està ple de massa cotxes, i et deriven a altres pàrquings, doncs que ens puguem trobar amb coses similars a la Sagrada Família i tinguem un protocol. És un tema que s'ha de treballar. Està en fase de preparació i de treball intern i això es podrà treballar també a la taula del Pla d'acció.

Em sembla que no em deixo res més. Llavors, si us sembla, la proposta és obrir torns d'uns 3 minuts per persona, d'uns 9 minuts, i després poder anar responnent.

Agafem torn de paraula.

Jo apunto. Digueu noms. Marta, Maria Rosa, Ricardo. Algú més?

Comencem. Marta.

Sra. Marta

Jo soc del carrer Lepant, he estat a l'Associació de Veïns del carrer Lepant tocant a Aragó, i bé, els autocars no només paren a Marina cap enllà, sinó que paren a la plaça de l'esquerra, que és entre Padilla i Lepant, a tot el triangle aquell de la Diagonal. Puja moltíssima gent, però en aquest moment més inclús que a Marina, perquè a Marina teniu el personal aquest que regula i els deixa pujar per un costat o per l'altre. Jo ho estic vivint perquè aquest any no treballa el matí. En canvi, al carrer Lepant no pugen de dos en dos, sinó que pugen en massa, i pugen i baixen pel mateix costat, que és pel costat esquerre. I cap vegada, ni aquest any, ni l'altre, ni als diaris, ni enlloc, surt el carrer Lepant. Jo a l'Associació de Veïns ja ho he dit diverses vegades. Tinc la mare amb cadira de rodes, no us podeu imaginar el que és, però no soc l'única. És horrible. I si aquest estiu encara es preveu més, jo penso que valdria la pena que hi hagués algun controlador a la banda de baix. Com hi és a Marina, que jo veig que funciona. I pel carrer Sardanya pugen, però no puja la massa que puja pel carrer Lepant, i he vingut justament per això, per comentar-ho. I ja estic.

Sra. Maria Rosa

Gràcies.

Jo com a usuària diària d'aquest espai de la Sagrada Família, malgrat que per sort visc a la frontera del barri, m'estic adonant que les úniques places que teníem en aquest barri, que són la plaça Gaudí i la plaça de la Sagrada Família, ens les estan prenent. Ens les estan prenent perquè quan vas a seure, perquè jo passejo, però també m'agrada seure i mirar el llac i els arbres, tinc l'experiència que el dissabte, quan estàvem a la plaça de la Sagrada Família, no hi havia cap banc on poder seure, perquè tots estaven ocupats per turistes menjant a l'aire lliure. Aquestes dues places s'estan convertint en un menjador, a l'hora de dinar. I ja no parlem del que es diu aquí, que hi ha tanta gent, perquè això és habitual ja quan surto el matí. Amb el meu home agafem l'autobús i quan hi passem ens diem: «Ostres, estem a març, que passarà el mes d'agost?» No sé si hi podrem anar.

Jo el que voldria demanar és que no ens foragitessin, aquesta gent. Tenen tot el dret de mirar la Sagrada Família, evidentment, però hi hauria d'haver un ordre més gran per tal de donar prioritat als que hi vivim, no tant als que ho venen a visitar. Ells venen a visitar, però venen a dinar, etcètera. I ocupen l'espai públic.

I el que us volia dir, que ho vaig veure a la Sagrada Família, és que com que hi van a menjar, hi ha una invasió de coloms. Els coloms gairebé van espantar unes turistes perquè se'ls tiraven damunt del menjar. I els donen de menjar als coloms. A veure si es fa alguna cosa, perquè en aquella plaça hi ha una proliferació de coloms.

El meu barri és el meu barri i hi vull continuar vivint. Gràcies.

Sr. Ricardo

Mi nombre es Ricardo, de la Asociación de Vecinos.

Primero, decir que hemos hecho un esfuerzo, y el Itxaso lo ha expuesto muy bien. Creo que merece la pena hacer una reflexión seria sobre las medidas de lo propuesto por la Asociación de Vecinos, porque tiene una voluntad de conciliar a todos los sectores y hacer propuestas en positivo. Yo quería hacer tres o cuatro reflexiones generales, porque todo lo concreto de todas las medidas en la exposición del Itxaso ya se recoge prácticamente todo.

Primero, quiero responder a una sensación y a una acusación que ha habido en relación con la Asociación de Vecinos de que proponemos e impulsamos la turismofobia. Quiero hacer una denuncia clara y tajante que esto es un insulto. Siempre hemos dicho que queremos la actividad turística, que es una parte importante para la ciudad, que solamente lo que queríamos es un turismo sostenible, regulado, que favorezca los barrios, y que intente que todos los efectos negativos que tiene en los barrios no se produzcan y combatirlos. Es decir, no podemos aceptar que nosotros impulsamos una turismofobia en la ciudad. Eso que quede claro. Ahora algunos sectores de los guías y algunos lobbies del transporte privado, de los autobuses, nos acusan algunas veces de este tipo de orientación. Eso hay que denunciarlo.

Segundo, el Templo es parte del problema, en dos ámbitos. Uno, que no pagan IBI porque son una fundación. No pagan IVA porque es un donativo. Es decir, hay unos ingresos, que si 4 o 5 millones de visitantes, como ha dicho el Itxaso, a 18 o 20 euros, sale casi 90 millones de euros. Dicen que el ritmo de dedicación de las obras... que dediquen lo que quieran, porque esta es una parte en la que nosotros no nos metemos, llegaría a estar en el 2026. Y está construido el 70% del templo. Solamente falta un 30%. ¿A dónde va el resto del dinero? Es decir, los beneficios no revierten en el resto del barrio para mejorar y revertir los efectos negativos que el Itxaso ha señalado.

Otro tema. No podemos seguir diciendo —y esto lo ha demostrado el Ayuntamiento, y hemos introducido en la ciudad el criterio de este turismo sostenible, el PEUAT— que cuanto más turismo, mejor. Ese es el criterio que utiliza mucha gente. Cuanto más, mejor. Hace poco un arquitecto nos decía que querían meter 14 millones de turistas dentro del templo. ¡Eso supondría casi 20 y tantos millones fuera! ¡Eso es una locura! Eso es absolutamente surrealista. Por desgracia, cuando se empezó la Sagrada Familia esto era un campo, donde pastaban las cabras y el ganado, pero ahora es el centro de la ciudad. No podemos convertir este centro en un centro temático masivo, y es muy difícil, evidentemente, resolver ese problema, porque está en el centro de la ciudad un templo que tiene tantos millones de visitantes, pero sí que tenemos que tener un criterio claro de la cantidad de personas que puede soportar, la carga dentro del templo. Y hay unos criterios incluso de la Unesco. Es decir, que son 800 personas por hora. Nosotros lo estamos sobrepasando, está en 1.100 o 1.200. ¡Pero es que quieren llegar a 4.000! Y esto es la opacidad, la no voluntad del Templo de negociar y gestionar eso. Y eso sí que pueden hacerlo.

Entonces, lo de las licencias de obras, el control de las obras mayores.

Sr. Jordi Matas

Has d'anar acabant.

Sr. Ricardo

Pues acabo.

Yo creo que hemos introducido en la ciudad, en general, que el turismo es una actividad que hay que regular. Este debate está introducido en todos los partidos y en general en la ciudad. Ahora nosotros debemos introducir que tenemos un icono, que es la Sagrada Familia, en medio de la ciudad. Eso es un grave problema, pero hay que abordarlo. Y el decrecimiento y el control son necesarios. Gracias.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

Joan.

Sr. Joan Itxaso

Intentaré ser breu.

Jo crec que ens hem de fixar una mica... jo és que coincideixo amb el Ricardo que el Temple, d'haver de formar part de la solució, és part del problema. I jo crec que ho hem de mirar així, si no, errarem.

A veure, estratègia del Temple. Volen córrer tot el possible perquè s'han marcat una fita, que em sembla molt bé, que és el 2026. I jo, a diferència del Ricardo, sí que penso que això ens afecta. A mi no m'és igual. Aquesta fita implica que han incrementat més d'un 40% el pressupost d'obres, és a dir, abans en gastaven 25 i aquest any en gastaran 40, i això com ho fan? Amb més turistes. Ells juguen a posar-hi tots els turistes que puguin, any rere any. I és clar, quan tot això estigui fet, a veure si aconsegueixen expulsar els veïns que donen a la façana de les Glòries, i que afecta les dues illes que van de Mallorca a la Diagonal. Aquesta és l'estratègia del Temple.

Aleshores, jo el que demanaria a l'Ajuntament és que, davant d'aquesta estratègia, agafi totes les eines i ho faci ja. Jo entenc que s'han de mirar les coses, i que tal i que qual, però és que el Temple juga amb una cosa. És a dir, vosaltres discutiu, feu comissions, el que sigui, i jo, mentrestant, a la meua. Jo estic convençut, i tant de bo m'equivoqui, que en el tema de les llicències van donant llargues a base de bé, fins si pot ser el 2019, i a veure si hi ha un canvi de govern i el proper li va millor. Així són les coses, i el Temple no són *tontos*. Home, ingressant més de 90 milions de pessetes, sense impostos... i a més a més, avanço una cosa. Crec que hi ha un impost amb el qual penso que fan, i ho diré molt suau, una mica de trampa, que és amb l'IVA. Però no en el sentit que no el cobren a les entrades, sinó en l'IVA suportat. És a dir, amb els proveïdors que té el Temple, el Temple no paga IVA. Així de clar. I a més a més, amb la reforma de l'any 2017, no sé per què, es van quedar igual, perquè ara l'Església sí que paga IVA.

Jo amb tot això què vull dir? Que es vagi fent tot el que es pot fer. Es pot estudiar la capacitat de càrrega, es pot fer que hi hagi 25 tal, haurien de fer una taxa turística per totes les despeses que té l'Ajuntament i hauria de pagar el Temple, que les estem pagant entre tots els ciutadans, com els agents cívics, el reforçament del metro. S'ha de mirar si les estacions del metro poden cobrir les capacitats. I jo el que estic dient és que s'ha de fer un compromís entre tots, però el Temple el primer, perquè hi hagi compromisos per a tots. Si allà determinem que han venir 5 milions a l'any i hem de permetre 16 milions a fora, doncs bé, prenguem les mesures que s'han de prendre. S'ha d'ampliar el metro i tal. I això qui ho ha de pagar? El Temple. Llei de mobilitat de la Generalitat de Catalunya.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Joan.

Si us sembla, fem una mica de retorn.

Sr. Agustí Colom

Coincideixo en moltes de les qüestions que s'han plantejat. I, de fet, estem treballant en aquesta línia.

Com deia el Jordi, plantejava una mica quines eren les propostes que estem treballant. Amb aquesta idea del que és un espai de gran aflluència, i que en definitiva, en el cas de la Sagrada Família no és més que donar un impuls al treball que s'estava fent a través de la comissió de seguiment del Pla d'acció. I teníem ja a la Sagrada Família, que també li hem donat un impuls, una comissió tècnica d'operadors. I com plantejava el Jordi, el que s'està plantejant en aquests moments és unificar aquestes dues perquè no té gaire sentit que nosaltres estiguem treballant des de l'Ajuntament amb els operadors i, per altra banda, paral·lelament, des del Districte com a regidoria i veïns estiguem també treballant-hi. Per tant, les integrem. D'aquesta forma, com aquí s'assenyalava, és una manera de posar els operadors com un element de la solució i no simplement com un problema, com podria ser el Temple.

Sobre els agents cívics, jo crec que aquí també tenim una doble... més enllà del nombre, jo crec que hi ha un element important, i d'això també n'estem parlant amb BSM, i és en la seva formació. És a dir, quin és el paper que han de tenir, com s'han de situar, què han de fer. I, per tant, aquí també els hem d'apoderar i els hem de donar eines però també obligacions, en el sentit de més exigència. I aquí hem de poder estar treballant.

I la idea, com deia el Jordi, és que nosaltres el que hem de tenir d'alguna forma, que és el que planteja l'Associació de Veïns, és aquesta perspectiva de mitjà termini. No dic llarg, dic mitjà, sabent que hi ha aspectes que ja els podem començar a aplicar ara, que altres, com deia el Jordi, potser no estaran per a aquest estiu, i estaran per a més endavant, però el que sí que és important és que els comencem a treballar tots perquè gradualment puguem començar a anar avançant en la línia de fer aquest salt. Ja s'han fet coses, com baixar les terrasses al vial i, per tant, alliberar voreres, ho hem posat al carrer Marina, també havíem reduït l'estança del bus turístic a la zona, però malgrat tot això, necessitem fer salts, que és el que s'està plantejant en aquests moments. I fer-ne partícips els operadors perquè ens ajudin. I quan dic ajudin, ho dic en un terme de prendre consciència del que estem dient, és a dir, que treballem conjuntament perquè ells també siguin conscients de les seves obligacions de contribuir a poder fer l'ús de l'espai públic molt més compatible entre tots els que hi viuen i els que el visiten. Això va, òbviament, a favor de la prestació que ells fan i de l'obligació —i és el que es pretén amb el Pla estratègic— de pensar que la ciutat fonamentalment ha de ser per viure-hi i que, per tant, si garantim aquest espai, també serà amigable per a aquells que ens visiten.

I jo crec, i en això ens hi hem posat aquest any, en la idea que les coses tenen límits. I, per tant, i ho deia molt bé l'Itxaso, no és el mateix a Barcelona el tema de les dimensions, o l'espai que tenim al costat de la Sagrada Família, que té unes dimensions concretes, i les dimensions que tenim a altres espais. Per tant, hem de ser conscients tots de quines són les nostres limitacions, quines són les restriccions, quins són els espais, i com governem això, perquè tinguem aquesta compatibilitat en aquest sentit.

Aleshores, algunes idees que heu dit jo les he anat prenent i treballarem en aquest sentit. Jo crec que nosaltres aquí el gran repte que tenim, i és per això que l'hem començat a situar, i

és on estem treballant, és que l'Ajuntament tingui i comenci a tenir una estratègia davant del Temple. Jo crec que és incipient, però s'ha de reconèixer que han canviat coses. És a dir, el fet que es plantegi el tema de la llicència no és fútil, no s'havia fet mai, i, per tant, és un símbol i ho comencem a plantejar. Ho estem dient des del punt de vista dels operadors, que els exigim que hi participin i que ens ajudin.

I sobre el tema de la taxa turística, aquí també estem fent un treball que jo crec que és important. Sobre la taxa turística nosaltres hi estem treballant. Deia el Joan: «Que no paguin els veïns.» Home, una de les coses que estem fent és que a la taxa turística li donem un paper major a finançar aquest retorn cap a la ciutadania i, per tant, que la taxa turística no sols serveixi dins els àmbits que marca la llei, i la llei marca molts àmbits més enllà de la promoció turística, però és veritat que la Generalitat, a través de diverses ordres, havia fet que només es destinés a promoció. Ja vam començar a treballar-ho, i amb els agents cívics, ja en el mandat anterior, ja s'havia començat a finançar, i nosaltres això ho estem treballant directament amb la Generalitat i estem plantejant la necessitat que la taxa turística tingui un elevat component de retorn cap a la ciutadania. Perquè, a més, és el que permet equilibrar aquests guanys i costos. D'alguna forma, una taxa turística la paguen aquests turistes, els visitants, que fan un ús de l'espai públic, i ens ajuda a finançar-ho. Jo aquí crec que estem avançant i hem d'anar avançant en aquest sentit. Per tant, avui ells també hi estan contribuint.

I sobre l'estratègia del Temple, jo l'únic que espero és que el 2019 no canviï el govern, que aquest govern encara sigui més fort, i, per tant, l'estratègia del Temple vagi fatal i que encara ho tingui pitjor. Jo crec que davant de posicions dilatòries, nosaltres hem de treballar-hi, i crec que hem obert una línia de treball que ens ha de donar els fruits per poder avançar en aquesta línia.

I m'ha agradat molt el que deia el Ricardo d'aquesta defensa, de dir que no són les entitats veïnals les que estan afavorint la turismofòbia, i nosaltres hem de posar en valor el fet que només podrem encarar un fenomen, com és el turisme de masses, si som realistes i reconeixem el que és la realitat. Per tant, com deia el Ricardo, que ens genera beneficis, però que aquests beneficis han de venir als districtes; que genera ocupació, però que aquesta ocupació ha de ser de qualitat. I, per tant, amagar la cara i no afrontar una situació l'únic que fa és que aquesta situació acabi arribant a un punt en el qual el mateix turista —perquè també ens ho diuen— també acabi abandonant la ciutat perquè troba que aquella ciutat ja és una ciutat que no li dona cap tipus d'experiència. Per tant, nosaltres quan diem que volem regular, que volem governar, que volem controlar, en el fons ho fem pels veïns i les veïnes, però també ho fem pels turistes, perquè quan veiem aquestes cues i aquestes situacions, tampoc no és una forma de visitar la ciutat. Per tant, se'ls ha d'explicar també que aquest afany de voler fer entrar més gent va en contra del mateix servei. És un paper que li toca a l'Ajuntament per poder garantir aquest equilibri general i poder establir aquesta perspectiva més d'interès general, que és el que estem fent.

Sra. Montserrat Ballarín

En el tema de la taxa turística, que s'ha apuntat, o sigui, és cert, jo crec que ho compartim tots, que el turisme ens ha aportat molt a aquesta ciutat, però jo crec que una cosa molt interessant que s'ha fet amb el Pla estratègic de turisme és distingir entre el turista i el visitant. La taxa turística la paguen els turistes que dormen a Barcelona, però els problemes

als quals esteu fent esment molts aquí no són dels turistes que dormen a Barcelona, que també, però la majoria són els que estan a tota la resta de Catalunya, i no hi ha cap turista que visiti Catalunya que no vingui a Barcelona. Per tant, nosaltres, des de l'Ajuntament, i aquí hi ha els partits que formem part del Govern, estem tractant d'aconseguir el 100% de la taxa turística a Barcelona, perquè la taxa turística, com deia l'Agustí, no només té sentit per fer promoció del turisme, sinó que en el cas de Barcelona ens ha de servir per finançar les externalitats. L'Agustí, com que és economista i delicat, ho diu així, però vol dir els problemes que ens genera el turisme aquí a la ciutat de Barcelona. Llavors, jo crec que tenim tot el dret a reivindicar el 100%, perquè a nosaltres ens genera externalitats no només pels que estan aquí a Barcelona i que acaben pagant la taxa, sinó que nosaltres rebem externalitats negatives, problemes, que ens generen tots els turistes que estan en altres indrets, que dormen allà, que paguen la taxa turística d'altres indrets, fora de la ciutat de Barcelona, però que venen aquí i són dels que formen part d'aquests 10 milions que deies que estan voltant al voltant del temple, i que no paguen, molts d'ells, la taxa turística.

En aquest sentit, jo crec que la ciutat de Barcelona hem de ser, com a Ajuntament, molt reivindicatius i dir que necessitem el 100% per finançar sobretot aquestes externalitats —ja parlo també com l'Agustí—, aquests problemes que genera el turisme excessiu. Hi insisteixo, no és turisme que pagui aquesta taxa a la ciutat de Barcelona, molt d'ell.

En tot cas, sobre les lectures, el tema de la turismofòbia és evident que no es promou, però tothom en fa la seva lectura interessada. En el moment de dir que s'està regulant, però al final és un rebuig al turista, i molta gent fa aquesta lectura també interessada de dir que s'està fent un pas més enllà. Jo sí que vull reivindicar, com a soci minoritari en aquest cas del Govern, que nosaltres estem per la regulació del turisme. És a dir, de fet, el pla del 2010 ja plantejava moltes coses que no s'han aplicat. Per exemple, la idea d'estendre el turisme arreu de la ciutat ja hi era, i jo crec que alguns dels problemes que tenim és perquè no es van aplicar moltes de les previsions que hi havia en aquell moment. I de no aplicar-se algunes d'aquelles previsions i de l'increment que hi ha hagut en els darrers anys, estem patint el que estem patint els darrers anys.

Sr. Jordi Matas

No sé si hi ha més paraules?

Hi ha més gent que vulgui parlar? No per res, perquè així també escoltem opinions diferents. Si hi ha temps, deixem repetir. Ja es va animant el personal. Quatre paraules i després repetim.

Digueu el vostre nom, si us plau.

Sr. Josep Lluís Alonso

Josep Lluís Alonso, en nom de l'escola Vedruna.

Només apuntar que la clau de volta seria el control dels tiquets, el control de les entrades. Si es forçés que totes les entrades fossin comprades amb antelació, amb venda anticipada, agafant per exemple el model de l'Alhambra, el model de (...) , el model d'Altamira, i

evidentment pactant un nombre màxim de visitants, un percentatge alt de les molèsties baixaria. El control de les entrades jo crec que és clau. Només volia aportar això.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

Sr. Joan

Hola, soc el Joan, de l'Espai de Gent Gran de Sagrada Família.

Voldria plantejar un tema. En aquesta època en què hi ha tants atacs terroristes, hi ha algun pla d'emergència dins de la Sagrada Família i a fora?

Sra. Mercè

Hola, bona tarda. Em dic Mercè.

Jo estic molt d'acord amb moltes de les coses que s'han plantejat, especialment per part de l'Associació de Veïns, però voldria fer esment sobre una cosa de què heu parlat poc, s'ha esmentat de passada, i voldria veure què s'hi està fent o què es pensa que es pot fer. Em refereixo a tots els establiments de *souvenirs* turístics que hi ha al voltant de la Sagrada Família, i que fan que la gent que no està agrupada mirant el temple, estigui agrupada a les portes de les botigues. Altres coses ja les heu dit, però d'aquest tema no se n'ha parlat. Gràcies.

Sra. Consol

Penso, com vosaltres mateixos heu dit, que si volem salvar el turisme, hem de regular el turisme. Si no, és carregar-se la gallina dels ous d'or, perquè ells mateixos estaran descontents. El veïnat, és clar... s'ha parlat d'una persona en cadira de rodes, però només que vagis amb el carro de la compra, no pots circular. És impossible. Ja costa sortejar-lo anant sense res a les mans.

I després, si és el Temple el principal causant de les despeses d'agents cívics, de les despeses de mobilitat, que sigui el Temple qui es faci càrrec de totes les despeses que genera.

Sr. Agustí Colom

A veure, sobre el tema de la taxa turística que deia la Montserrat Ballarín, nosaltres justament en el Pla estratègic el que estem treballant són els temes de fiscalitat per als excursionistes, per a aquells que venen a la ciutat i que ens visiten però que no dormen a la

ciutat. I ara hem aconseguit una cosa important, en aquest sentit, i és que per exemple els creueristes que venien a la ciutat i que estaven menys de 12 hores a la ciutat, que normalment són aquells que no hi dormen, que venen de pas, i que són 1.200.000, i dels quals molts venen a veure la Sagrada Família, aquests abans estaven exempts de pagar la taxa turística. Doncs a partir d'ara, de la llei que s'ha aprovat de pressupostos i d'acompanyament, ja estaran coberts i s'eliminarà aquesta exempció. Per tant, per aquí ja hem avançat.

Nosaltres també estem treballant en una idea que no es va poder aprovar perquè les ordenances fiscals de l'Ajuntament no van ser aprovades en el seu moment, però ho hem segregat i ho tirarem endavant, i és un experiment, una prova pilot, de fer-ho a la zona de les Fonts de Montjuïc, on regulem el que és la zona bus, però li donem un salt i aleshores el pagament d'estar estacionat puja de forma significativa i, per tant, seria també una forma de contribuir a través de l'ús d'aquests autocars. Per tant, també tindriem aquest element. Són coses que no només les estem treballant, sinó que algunes d'elles ja han donat resultat i altres aviat en donaran. Per tant, en aquest sentit, avancem.

Sobre el tema del Temple, no ens fem il·lusions des del punt de vista que sigui un actor de fàcil acomodació, diguem-ne que *con la Iglesia hemos topado*, però sí que estem treballant-hi a fons, com deia abans, per aconseguir que d'una forma... d'alguna manera, el que hem de treballar és el límit d'entrades, i això sí que és un element, perquè sí que va molt associat el que són les visites i el nombre de persones que entren. Hem de treballar amb els operadors perquè també es regulin aquells que saben que no podran entrar. Per tant, hem de regular també les visites perquè, si no, ens podríem trobar que si reduïm molt o limitem les entrades, però no treballem la resta, tindriem molta gent donant voltes pel voltant. Per tant, són les dues coses que hem de poder treballar.

I en el tema de la Sagrada Família, és obvi que no sols la Sagrada Família, sinó tots els operadors que es beneficien d'una activitat econòmica han de contribuir-hi. És veritat que hi ha altres operadors que d'una forma o altra, a través dels beneficis que generen, ja acaben pagant uns impostos. Podríem discutir si són molt o poc, però acaben pagant. I en el cas de la Sagrada Família, com que hi ha un tractament que no comparteixo, i que en tot cas estem treballant-hi, però que s'associa a la idea que pel fet de ser un espai eclesial, un temple, això l'allibera de pagar una sèrie d'impostos, quan en aquest cas s'està fent una activitat. Crec que aquí hem de ser capaços de trobar la fórmula, més enllà d'avançar, però que és més complicat, segurament, perquè l'ús determini l'impost, però també és veritat que en aquest cas hem de demanar que la Sagrada Família contribueixi d'alguna forma al finançament, igual que els altres operadors ho estan fent. Aquest és un dels temes que nosaltres tenim i hem de veure com ho podem fer.

I sobre si hi ha un pla d'emergència. És a dir, la Sagrada Família no té llicència d'obres, però sí que ha tingut sempre els permisos de Bombers, i, per tant, no és un temple que s'hagi construït sense els elements de seguretat. Són dos conceptes diferents. Per tant, compleix amb els requisits i, per tant, ha de tenir un pla d'evacuació com cal. I també el tema vinculat o no a aquest tema, a la ciutat de Barcelona tenim plans d'emergència per situacions... En situacions que s'han produït de terrorisme, s'han accentuat aquests plans i s'han fet a diferents espais proves de simulacres. S'hi ha treballat i, per tant, tenim casos ja estudiats. Crec que no fa gaires mesos es va fer un simulacre important davant d'un fet que podia ser un atac, o podia ser qualsevol accident important, que afectés molta gent. Per tant, la ciutat

de Barcelona ho està treballant i tenim els plans que corresponen. En aquest sentit, s'està fent.

I sobre el tema dels *souvenirs*, ara és una llàstima que se n'hagi anat la Montse, perquè des de Comerç en podríem parlar, però en tot cas, hem de veure com podem treballar aquest tema, perquè un altre dels efectes que té el turisme és que moltes vegades ho plantegem només com a costos en termes de convivència, però també ens afecta perquè canvien les activitats econòmiques que hi ha al seu entorn. Per tant, en el cas del comerç de proximitat, com que és substituït per comerç dirigit als turistes, també perjudica els veïns, que es troben amb dificultats per poder accedir a aquells productes que configuren la ciutat. Per tant, en comerç hem de veure com treballem. I més enllà de tenir un pla d'usos, i que per tant està limitat, i que hi hagi un intent de controlar i de fer inspeccions a aquests locals, més enllà d'això, hem de veure com som capaços d'anar capgirant i mantenint aquest comerç de proximitat a la zona.

Sr. Jordi Matas

Sobre el tema dels *souvenirs*, hem de ser conscients que existeix un pla d'usos que regula que no hi pot haver més botigues de les que tenim. També és veritat que algunes que tenen llicències per a roba, o per a objectes de regal, quan te les mires des de fora, tenen tota la pinta d'una botiga de *souvenirs*, però tenen llicència per vendre samarretes esportives i material esportiu. És veritat que segons com es combinen aquestes dues coses, de cara al veí no hi ha diferència entre algú que omple la seva façana de samarretes de futbolistes amb una botiga d'esports, que després et trobes per aquí pel barri, on hi ha varietat de tot. Per tant, aquí és important la inspecció, però hi ha un punt en què això tampoc funciona. Hem de ser conscients que aquesta és una realitat.

Sobre el tema del control de les entrades, és un tema que està sobre la taula, que l'han posat moltes vegades, i aquí l'intent d'incorporar el Temple dins d'una taula de corresponsabilitat voldrà dir que ens puguem posar a discutir amb el Temple. Fins no fa gaire, del Temple no sabíem quins eren els seus límits d'entrades per hora, i ara comencem a poder fer càlculs una mica més precisos, perquè hi ha més dades. És veritat que se'ls ha requerit que passin les dades amb més freqüència, justament per poder ajustar aquests fluxos. És a dir, a l'hora d'organitzar com es mouen tants milions de persones, és clau tenir les dades al moment per poder gestionar això. És un dels temes que s'ha de seguir treballant amb el Temple.

Sr. Agustí Colom

Abans ho ha dit el Jordi, nosaltres hem fet un estudi pilot aquí per conèixer quin és el flux de persones que hi ha. No només coneixem com es mouen, sinó que també ens ha de poder donar un millor coneixement de quanta gent realment tenim. I, per tant, també contrastar-ho amb informacions que ens pugui facilitar qualsevol operador, perquè una de les coses que necessitem per poder prendre decisions és tenir informació, i moltes vegades el problema és que la informació no la tenim nosaltres, sinó que la tenen els operadors. És veritat que els l'hem de reclamar, i ho fem, però aleshores també és important que tinguem fonts alternatives per poder-ho contrastar i veure-ho. Jo crec que aquí hem fet un pas i és una via. Hem de veure com es pot aprofitar. I si veiem que és aprofitable realment i que la informació

és fidedigna, ens ajudarà no només a gestionar els fluxos, sinó també a conèixer millor la realitat dels que tenim i poder llavors anar a l'origen, anar als operadors, anar als mateixos turistes.

Fins ara hem estat donant molts pals de cec, perquè no hi ha hagut una pràctica des de Turisme, també és veritat que en un any hem crescut molt, però no teníem una pràctica de poder interactuar amb els turistes, de veure com venen, cap a on van, oferir-los altres alternatives, i això són elements que també hem de treballar des d'un punt de vista de màrqueting, i que la promoció no sigui simplement portar més turistes —que ja venen—, sinó que sobretot, quan vinguin aquí, que els acollim i els puguem dirigir una mica. Més enllà del que vulguin fer, oferir-los alternatives o possibilitats o horaris. O, com algú deia, com a l'Alhambra, perquè si la gent ja sap que no trobarà entrada, que no hi vagi. Elements que ens han d'ajudar perquè els mateixos turistes es responsabilitzin.

Sr. Jordi Matas

Hi havia dues paraules més.

Sr. Joan Itxaso

Dues o tres petites coses. Una, jo crec que l'Ajuntament una línia que està treballant, i que jo crec que hauria de reforçar, és el tema de conèixer més, i tenir més informació, i, en aquest sentit, jo diria que hauria de fer més pedagogia de dos aspectes. Un, que els mateixos turistes ja s'estan queixant de la massificació. Jo poso un exemple. Quan vaig anar l'última vegada a París, i hi havia anat deu anys abans, l'anterior vegada hi vaig anar a finals de maig, i s'hi estava de meravella. I hi vaig anar el març i era desastrós. Això els turistes ho capten. I és el que deia la Consol, al final ens carregarem la gallina dels ous d'or.

El segon element, el tema de la massificació a la Sagrada Família, la gent ja ho aprecia com un dels problemes importants de la ciutat, que també es dona en alguns altres barris. És clar, aleshores, la gent i els operadors han de ser conscients que apostem per la qualitat entesa també com a sostenibilitat i com a futur, o bé aquí passaran deu anys, i pum, la bombolla turística que ha esclatat. Siguem conscients de tot això.

I ja finalment, sobre la taxa turística, a veure, ho dic una mica perquè jo parlo així, però amb tot el *carinyo*, és vergonyós que a la Sagrada Família rebem els diners que estem rebent de la taxa turística. Vergonyós. A veure, quasi la meitat dels turistes i visitants que venen passen per la Sagrada Família, és la icona de la ciutat, i al final, què passa aquí amb la taxa turística? Doncs no ho sé, però aquí no arriba. Punt.

Sr. Jordi Matas

Contudent.

Tenim una mica més de temps. Si no hi ha més paraules... sí, dues paraules més i tancaríem el torn i fem una mica de recull per saber els deures que ens emportem tots plegats.

Sr. Josep Maria

Em dic Josep Maria. No hi és a l'ordre del dia, però no parlaré de la Sagrada Família en aquest moment, sinó que parlaré del que veig jo ara quan surti al carrer. I veig un carril bici que des de fa un mes està pendent que vingui algú a inaugurar-lo, perquè no en tinc cap altra notícia. Jo no sé si s'espera a demà, amb la visita del Sr. Rajoy, per fer alguna inauguració o què, però voldria que algú que ho sabés em pogués informar de per què aquest carril bici encara està únicament impedit l'aparcament de cotxes que hi havia abans. Per si algú en sap alguna cosa i m'ho pogués dir, perquè no he aconseguit aquesta informació.

Sra. Norfa

Hola. Yo desde hace casi 20 años vivo aquí, soy comerciante, y desde hace un año y medio aproximadamente lo que hago es compartir mi hogar con viajeros que vienen por temporadas. Entonces, lo que a mí me preocupa es esta regulación de la que estabais hablando. Yo lo hago a través de una página web, y todos los ingresos que yo tengo, como pasa a través del banco, está declarado y estamos cubriendo todos los impuestos. Yo soy un particular, y para poder llegar a final de mes, hago esto. Intento hacerlo lo mejor posible. Y ahora lo que me preocupa es que con esta regulación... pido que sea justa y que sepa diferenciar entre los particulares y los profesionales. Gracias.

Sr. Agustí Colom

El tema del Rajoy, que ho contesti el Màxim. Saps què ve a anunciar? Ve a anunciar una sèrie d'infraestructures, i com que no hi deu haver gaire confiança de quines anunciarà, li han reservat aquesta. En tot cas, el que sí que és cert, és que l'Ajuntament de Barcelona fa temps que no inaugurem res. És a dir, que quan s'obre, s'obre, però no fem cap acte d'inauguració formal, i menys de carrils bici. Quan ho tenim ho posem a disposició del veïnat i ara us ho explicarà.

Sobre el tema de la gestió d'espais congestionats. A veure, una mica per veure la perspectiva. Nosaltres no fa gaire vam fer a Barcelona, l'Ajuntament, amb la regidoria, un seminari amb l'Associació Europea d'Operadors Turístics i el títol del seminari era «Gestió d'espais congestionats.» Per què? Perquè per exemple l'associació europea, que té una perspectiva de futur i de mitjà termini molt més raonable que la que té el Temple, sap que ha de cuidar el negoci, com deia la Consol. I per cuidar el negoci també ha de cuidar els veïns i ha de cuidar els espais. Per tant, nosaltres ja estem treballant amb aquests operadors amb aquesta idea de com gestionem aquests espais perquè només els fem pedagogia, sinó que ells ja comencen a ser conscients. Per tant, en aquest sentit, jo crec que tenim vies. Una altra cosa és el Temple en concret, o altres, que hi podran estar més inclinats o menys, i aquí haurem d'utilitzar les mesures necessàries perquè vagin alineant-se en aquesta línia.

I sobre la taxa turística, home, tots els agents cívics els paguem amb taxa turística. Ara jo de memòria no ho sé, però la propera vegada que vingui et portaré el detall, o te l'enviaré. Però de fet, de la taxa turística, els imports més importants els derivem a Ciutat Vella i a

l'Eixample, i a Sagrada Família dins de l'Eixample. Per tant, hi ha una part important de taxa que s'està destinant aquí. Ara hem aconseguit, perquè això va ser una iniciativa que des de l'Ajuntament vam propiciar amb els grups, que es votés que a la Llei de pressupostos els ajuntaments rebin com a mínim el 50%. Això vol dir que a Barcelona incrementem un percentatge, consolidem un percentatge que l'obteníem de forma extraordinària. Per tant, tindrem més ingressos. La idea és poder anar... el que passa és que és veritat que els projectes han de ser projectes que la Generalitat ens autoritzi i, per tant, també hem de veure que s'adeqüin correctament a la llei. Però la idea, com deia abans, és que la taxa turística ens serveixi per fer un retorn cap als diversos espais. El projecte aquest segurament el vam finançar amb taxa turística, el d'anàlisi, i hi estem dedicant diners. I alguns dels estudis que s'estan fent sobre la Sagrada Família, també. Ho estem fent.

El tema del lloguer de pisos. A veure, nosaltres aquesta nomenclatura no la utilitzem. No distingim entre professionals i no professionals perquè, al final, el concepte és que des del punt de vista de pis turístic, el que hi ha és que a Barcelona els que tenen llicència poden operar i els que no tenen llicència, estan en una situació d'il·legalitat i, per tant, no poden operar. D'acord? De fet, la major part de pisos turístics que nosaltres hem detectat, més del 60%, són de persones que tenen més d'un pis turístic. I, per altra part, qui lloga pis turístic com a norma no hi viu, perquè si no, no el llogaria. Per tant, estem parlant de persones que no és que comparteixin el pis, sinó que és una situació diferent.

En el cas de les habitacions, el fet de lloguer i compartir habitacions és veritat que això fa que la persona hi visqui, i, per tant, no hi hauria aquesta confrontació amb la residència, perquè és la residència habitual, no va en detriment. Òbviament, a un pis turístic sempre hi ha una alternativa. Nosaltres no diem que no el llogui, el diem que no el pot llogar a turistes, el pot llogar a ciutadans residents a la ciutat, i contribuirà que els preus dels lloguers no pugin tant. Per tant, és l'alternativa econòmica que hi ha. Però les habitacions és un cas diferent, el tema de les habitacions en aquest moment no està regulat. Està en una situació d'alegalitat. Per tant, ni estan permesos ni estan prohibits. De fet, hi va haver una sentència contra la Generalitat, la qual havia posat una multa, i el jutge li va dir que no podia posar una multa sense abans regular i, per tant, demanava que ho regulés. En aquests moments, en el projecte de reglament de la Llei de turisme es regula per primer cop la possibilitat de les habitacions compartides. I el que assenyala és que perquè hi pugui haver aquestes habitacions, cada ajuntament haurà de tenir una ordenança on haurà de decidir si n'hi pot haver o no, i per tant, que els habiliti. Nosaltres a la Generalitat el que li estem reclamant des de l'Ajuntament de Barcelona, perquè penseu que nosaltres en el programa portàvem aquesta idea del lloguer d'habitacions, amb la idea de *bed&breakfast*, com una fórmula que no és incompatible amb l'habitatge i que afavoreix que les persones mantinguin l'habitatge, però sí que dèiem que volem tenir capacitat de regular i determinar aspectes de quantes habitacions hi pot haver, en quines condicions, quanta gent per habitació, en quina tipologia d'edificis. Per tant, tenir una sèrie d'elements. I per això a la Generalitat li reclamem i li demanem que l'Ajuntament, i més el de Barcelona, que té una carta municipal, tingui capacitat de regulació.

Però en aquests moments, nosaltres, des del punt de vista del que és la lluita contra la il·legalitat, estem centrant-nos en els pisos turístics, perquè aquests no estan en aquest espai i, per tant, són els que estem sancionant, tant els propietaris com l'empresa que els publicita, perquè l'empresa cobra al propietari i cobra al turista i, per tant, és una empresa

com qualsevol altra, que cobra unes comissions. I, per tant, és en aquest sentit que ens estem situant.

Et dono la paraula.

Sr. Màxim López

Sobre el carril bici, si t'hi has fixat, els semàfors estan tapats perquè no funcionen encara, és a dir, quan obrim un carril bici, s'obre en plenes condicions de seguretat. El semàfor és un element de seguretat molt necessari i, llavors, fins que no estigui finalment recepcionat aquesta instal·lació i el conjunt del carril no l'obrirem perquè seria un perill obrir una via de pas sense la regulació adient. Simplement és per això. Entre finals de mes i principis de la setmana que ve això estarà resolt.

Sr. Jordi Matas

Molt bé. Doncs si us sembla bé, ho deixariem per avui. Sí que incorporem dins dels treballs del Pla d'acció temes que s'han comentat, que potser no els teníem tan identificats com a tals, com és el tema de l'ús de les places, ampliar la visió cap als carrers fronterers a Marina i Sardenya amb Lepant, i aquí sí que s'ha de fer tot el tema de reinversió en el barri, veure el tema dels espais de gran afluència, el Pla de mobilitat... fa dos consells de barri vam discutir sobre els temes de mobilitat aquí al barri, doncs veure com això es pot combinar.

Moltes gràcies i fins el proper dia.

LA REGIDORA DEL DISTRICTE



Il·lma. Sra. Montserrat Ballarín

EL CONSELLER DE DISTRICTE



Sr. Jordi Matas Vilà